

Στρατηγική ήττας ἀκολούθησε τό ΠΑΣΟΚ

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Ἀντίλογος ἐπὶ τῆς οὐσίας: Γιά νά αὐξάνει σέ παρατεταμένη χρονική περίοδο ἡ κατανάλωση πρέπει νά αὐξάνει μέ τόν ἴδιο τουλάχιστον ρυθμό τό διαθέσιμο εἰσόδημα καταναλωτῶν. Κατά τὰ τρία τελευταῖα χρόνια αὐξάνει ἡ κατανάλωση μέ ὑψηλούς ρυθμούς. Ἄρα καί τό εἰσόδημα πρέπει νά ἔχει αὐξηθεῖ ἀνάλογως. Ἄλλο θέμα ἂν μάς ἀρέσει ὁ καταναλωτισμός ὡς ἀντιληψή ζωῆς. Ἡ αὐξηση αὐτή ἐπιβεβαιώνεται καί ἀπό αὐξηση τῶν καταθέσεων στίς τράπεζες τὰ τρία τελευταῖα χρόνια κατά 38,7%.

Ἡ ἀκρίβεια δέν εἶναι τωρινό κακό. Οἱ ρίζες τῆς ἀνάγονται σέ ἐποχές πασοκικῆς διακυβερνήσεως. Στήν εἰσοδο τῆς χώρας στήν ΟΝΕ καί τήν ἀντακατάσταση τῆς δραχμοῦλας ἀπό τό σκληρό εὐρώ. Πρόκειται γιά φαινόμενο πού παρατηρήθηκε σέ ὅλες τίς χώρες πού υἰοθέτησαν τό εὐρώ ὡς νόμισμά τους. Στήν Ἑλλάδα σέ πολύ χειρότερο βαθμό. Ἡ υἰοθεσία ἐγενε ἀπό τή μιά μέρα στήν ἄλλη, χωρίς τήν παραμικρή προετοιμασία.

Ἡ ἀνεργία τῶν νέων. Ἀπό σχεδόν ἀνύπαρκτο πρό ΠΑΣΟΚ φαινόμενο ἡ ἀνεργία ἔχει ἀναρριχηθεῖ τόν Μάρτη τοῦ 2004 στό 11,3% τοῦ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ. Ἐκτοτε μέσα σέ τρία χρόνια ὑποχώρησε στό 7,7%. Ὁ Νικόλα Σαρκοζὺ (ἀσφαλῶς τόν γνωρίζει τό ΠΑΣΟΚ, γιατί τόν μιμεῖται -ὅπως ἐξ ἄλλου καί ἡ Ν.Δ.- στήν ἐκλογική του καμπάνια. Μαζί. Μετά τήν Alpha Bank καί τόν Γάλλο πρόεδρο) σέ βιβλίο του μέ τόν τίτλο *Temps de jeu* στό κεφάλαιο 4 ἔχει τόν ὑπότιτλο: «Τό καλύτερο κοινωνικό μοντέλο -ἐκεῖνο πού δίνει δουλειά στόν καθένα». Ἡ διαφορά μεταξύ 11,3% καί 7,7% σημαίνει 285.000 νέες θέσεις ἐργασίας. Μοιάζει ἀπίθανο νά κατελήφθησαν ὅλες ἀπό γέροντες.

Μέ τά προνόμια γιά τούς λίγους καί τά βάρη στούς πολλούς. Σέ ἄλλη περίπτωση τό διατύπωσε οἱ πλουσιοὶ γίνονται πλουσιότεροι καί οἱ φτωχοὶ φτωχότεροι. Ἄς πάμε λίγο πίσω. Κατά τὰ δεκαεπτὰ χρόνια καί κάτι πού μάς ἐκυβέρνησε τό ΠΑΣΟΚ οἱ λίγοι ἐδημιούργησαν περιουσίες τό μέγεθος τῶν ὁποίων τούς κατατάσσει μεταξύ τῶν πλουσιωτέρων τοῦ κόσμου. Δουλεῖς μέ τό κράτος. Δημόσια ἔργα. Στρατιωτικές καί ἄλλες προμήθειες. Μίζες (τό ὄριο τῶν 500 ἑκατομμυρίων μετά τόν πρῶτο-δεύτερο χρόνο ἀγνοήθηκε). Εἶναι αὐτοὶ πού ἐλέγχουν τὰ μέσα ἐπικοινωνίας (ἐφημερίδες, τὰ περισσότερα κανάλια) καί τὰ ἔχουν θέσει στήν ὑπηρεσία τοῦ ΠΑΣΟΚ ξεδιάντροπα ποδοπατώντας Σύνταγμα, νόμους, δεοντολογία. Μέ τήν ἀνοχή τοῦ ὑπερημέρου Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ραδιοτηλεόρασης. Τό μεγάλο κεφάλαιο ἀνδρωθέν ἐπὶ τοῦ καί ἀπό τό πασοκικό κράτος μάχεται σ' αὐτές τίς ἐκλογές κατά τῆς Νέας Δημοκρατίας μέ λύσσα. Μέ τή ΝΔ στήν κυβέρνηση χάνει τόν λουφέ. Ὁ κόσμος τό ἔχει καταλάβει καί γ' αὐτό, εἰς πείσμα τῆς ἐπιχειρούμενης πλύσεως ἐγκεφάλων ὑπέρ τοῦ ΠΑΣΟΚ, ψηφίζει Νέα Δημοκρατία.

Καταγγέλλει τήν κυβέρνηση γιά ἐπανίδρυση τοῦ πελατειακοῦ καί κομματικοῦ κράτους. Θά ἐσχολιάζα πὺς φωνάζει ὁ κλέφτης γιά νά φοβηθεῖ ὁ νοικοκύρης. Νά μήν τολμήσει κανεὶς νά βάλει χέρι στήν πασοκική κυριαρχία ἐπὶ τοῦ κρατικοῦ καί δημοσίου χώρου. Πὺς γίνεται καί ὅλες οἱ συνδικαλιστικές ὀργανώσεις τῶν ἐργαζομένων στό δημόσιο καί τίς κρατικές ἐπιχειρήσεις καί ὀργανισμούς νά ἐλέγχονται ἀπό τό ΠΑΣΟΚ; Συγκοινωνοῦντα δοχεῖα. Ἡ πραγματικότητα

εἶναι ὅτι γιά νά ἀπο-πασοκοποιηθεῖ τό κράτος θά χρειαστοῦν δύο ἀκόμα τετραετίες.

Λέει καί ἐπαναλαμβάνει ὁ κ. Γιώργος Α. Παπανδρέου πολλά καί διάφορα, πού χαρακτηρίζονται ἀπό ἀμετροπέπια ἔως παραμόρφωση τῆς ἀλήθειας. «Ἡ κυβέρνηση Καραμανλῆ εἶναι ἡ χειρότερη κυβέρνηση τῆς μεταπολίτευσης». Χειρότερη ἀπό τοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου; «Ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου δέν εἶχε συγκεκριμένη καί σαφῆ ἰδεολογία. Ἐπιδίωξη του ἦταν ἡ κατάκτηση καί ἡ ἀσκήση τῆς ἐξουσίας. Ἰδεολογίες, πολιτικές καί προγράμματα τὰ προσάρμοξε στή μόνιμη αὐτή ἐπιδίωξη» (Πότῃ Παρασκευοπούλου: Ἀνδρέας Παπανδρέου σελ. 8). Ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου καί οἱ κυβερνήσεις του ἐξεφάνισαν μέ τόν λόγο, τό ἔργο καί τό παράδειγμά τους τοῦ ἀπόλυτου ἀμοραλισμοῦ, τήν ἐλληνική κοινωνία. Γιά δύο καί τρεῖς γενιές (ἀπό τό Λεξικό τῆς Κοινῆς Νεοελληνικῆς τοῦ Ἰδρύματος Τριανταφυλλίδη: «ἐκφραλισμός... ἡ μεταβολή προσώπου ἢ πράγματος σέ φαῦλο, κατάπτωση ἢ διαφθορά ἠθική (πρβ. Ἐξαχρείωση, ἐξαθλίωση, ἐκμιαλισμός). Νά ἀντισταθοῦμε στόν πλήρη ἐκφραλισμό τῆς κοινωνίας». «Φαῦλος πού δέν διαθέτει ἦθος, ἀκεραϊότητα, πού εἶναι ἀχρεῖος, διεφθαρμένος»). Ἐπικαλέσθηκε τήν οἰκογενειακή παράδοση: «Κληρονόμησα ἀπό τόν πατέρα μου ἕνα ρολόι καί ἀπό τόν πατέρα μου τό ὄνομα, τίποτα ἄλλο» (Θεσσαλονίκη, συνέντευξη, 9 Σεπτεμβρίου). Γονίδια ἢ συμβολισμός;

Τώρα ἐγγυάται καί δεσμεύεται (ὁ κ. Γ. Παπανδρέου). Μέ ποιὰ καί ποιανοῦ ἀξιοπιστία; Τοῦ κόμματός του; «ΕΟΚ καί ΝΑΤΟ τό ἴδιο συνδικάτο». Λίγο ἀργότερα ἐυρωκατλαντιστές. «Να φύγουν οἱ βάσεις τοῦ θανάτου». Τήν ὥρα πού ὑπογράφταν ἡ συμφωνία παρατάσεως τῆς παραμονῆς τους. Τῆ δική του (ἀξιοπιστία); Ἐμεῖς δέν λημονάμε τό εἶπα-ἔπειτα ἐπὶ τοῦ ἀρθρου 16 καί τῶν ἰδιωτικῶν πανεπιστημίων. Τήν περασμένη βδομάδα κάτι ἔλεγε ἡ ὀλυμπιονίκης, νομαρχιακή σύμβουλος Θεσσαλονίκης τοῦ ΠΑΣΟΚ κυρία Βούλα Πατουλίδου.

Λέει καί ξαναλέει: «Ἡ κυβέρνηση Καραμανλῆ διέσυρε τή χώρα στό ἐξωτερικό». Μέ ποιὰ συγκεκριμένη ἀπόφαση ἢ πράξη τῆς; Ἄν ἔνοιε τήν ἐυρωπαϊκή ἐπιτήρηση, ἡ ἀπάντηση εἶναι ὅτι στή διαδικασία ὑπερβολικοῦ ἐλλείμματος καί τήν ἄρση τῆς ἡ Ἑλλάς εἶχε συντροφιά τῆ Γερμανία. Πιστεύει ὅτι ἔχει καί αὐτή διασυρθεῖ; Θά εἶναι ὁ μόνος στόν κόσμο. Αὐτοὶ ὅμως πού ἐδημιούργησαν τό ἔλλειμμα; Ὅταν διαπραττεται μία ἀπάτη, φταίχτης δέν εἶναι αὐτός πού τήν ἀποκαλύπτει. Εἶναι αὐτός πού τήν διέπραξε.

Διέσυρε τή χώρα. (Καί δέν τῆ διασυρε αὐτός χαρακτηρίζοντας τήν «μπατανία»). Ἡ Ἑλλάς ποτέ δέν εἶχε τόσο καλές σχέσεις μέ τίς δυνάμεις, οἱ ὁποῖες μπορεῖ καί μποροῦν νά ἐπηρεάσουν τή μοῖρα τῆς. Ἐξετέλεσε τὰ καθήκοντά της ὡς μέλος τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας ἐπιτυχῶς. Ἀναγνωρίσθηκε διεθνῶς. Ἀποκατέστησε τήν ἀξιοπιστία της στήν Ἑυρωπαϊκή Ἐνωση, ὅπως σημαίνοντες παράγοντες της ἔχουν ἐπανειλημμένως διαβεβαιώσει. Ἡ ἀμερικανική κυβέρνηση ἄρχισε τή διαδικασία γιά τήν κατάργηση τῆς βίζας τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν πού ταξιδεύουν στήν Ἀμερική. ἔχει ἐπιβληθεῖ ἐπὶ πασοκικῆς διακυβερνήσεως (λόγω κύρους!).

Ἀπό τήν ἄλλη μεριά τί νά πρωτοθυμηθοῦμε. Τῆ σύμπλευση μέ τούς τριτοκοσμικούς ἀδεσμευτούς. Τούς ἕμνους

τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου γιά τούς ἀπεχθεῖς δικτάτορες Καντάφι (ἡ Λιβύη ἀναβίωση τῆς Ἀθηναϊκῆς Δημοκρατίας) καί Ἐμβέρ Χότζα, γιά τόν Γιαρουζέλσκι τήν ὥρα πού ὁ πολωνικός λαός σήκωνε κεφάλι κατά τῆς κομμουνιστικῆς δεσποτείας; Νά θυμηθοῦμε τὰ Ἴμια καί τίς εὐχαριστίες τοῦ Ἑλληνα πρωθυπουργοῦ πρὸς τῆ «μωστή» Ἀμερική; Καλά ἔκαμε. Ἀλλά γιατί; Ποῦ εἶχαμε φτάσει στή σκála τῆς ἀνυποληψίας; Νά θυμηθοῦμε τό embargo κατά τῆς ΠΓΔΜ καί τήν ὑπαναχώρησή μέ τήν ἐνδιάμεση συμφωνία; Θυμόμαστε καλά τήν ντροπή, πού τῆ συμφωνία δέν τήν ἀνακοίνωσε ὁ πρωθυπουργός ἢ ἐκπρόσωπός του (Ἑλληνας), ἀλλά Ἀμερικανός ἀξιωματικός ἐξερχόμενος ἀπό τήν πρωθυπουργική κατοικία. Νά θυμίσουμε τήν ὑπόθεση Ὅτσαλάν; Εἶπε τότε ὁ πρόεδρος τοῦ Συνασπισμοῦ κ. Νίκος Κωνσταντόπουλος: «...ἡ Ἑλλάδα ὡς χώρα παραδόθηκε στή διεθνή χλεύη...». Ἀναμνήσεις. Εὐτυχῶς (δυστυχῶς γιά τόν κ. Γ. Παπανδρέου) θυμόμαστε.

Θά κυβερνήσει «μέ μιά δίκαιη ἀναδιανομή τοῦ εἰσοδήματος». Μᾶς φτάνει καί μάς περισσεύει ἡ ἀναδιανομή τοῦ 1999-2000 μέ τό μεγάλο κόλλο τοῦ Χρηματιστηρίου. Μᾶς ἀπειλεῖ μέ νέο; Δέν φτάνει ἡ μεταβίβαση μέ ἐπίσημη κυβερνητική βούλα τῶν οἰκονομῶν καί τῶν περιουσιῶν ἐνός ἑκατομμυρίου ἀφελῶν πολιτῶν σέ μερικῆς χιλιάδες ἀετονύχηδες;

Συμπεράσματα: Προξενεῖ βαθεῖα ἐντύπωση ἡ ἀβελτηρία τῆς ἐκλογικῆς στρατηγικῆς τοῦ ΠΑΣΟΚ. Μήπως ὁ σκοπός τῆς ἦταν ἄλλος ἀπό τήν ἐκλογική ἐπιτυχία; Μήπως ἤθεραν ὅτι ἡ ὑπόθεση εἶναι χαμένη ἀπό χέρι; Εἶναι μία ἐξήγηση. Συνηγορεῖ ὑπέρ αὐτῆς καί ἡ ἀνάκληση ἀπό τήν ἐφεδρεία ἐνός ἐπίμαχου προσώπου, τοῦ κ. Κώστα Λαλιώτη (φέρει τό βάρος τοῦ «σκανδάλου» τοῦ κτηματολογίου καί μίας τελεσίδικης δικαστικῆς ἀποφάσεως γιά συκοφαντική δυσφήμιση πολιτικοῦ ἀντιπάλου. Ὅλα τὰ λεφτά πού φαίνεται ὅτι ἐφαρμόθηκαν ἀπό προμήθειες στό σκάνδαλο τῶν ὁμολογῶν ἀποτελοῦν μικρότατο ποσοστό τοῦ προστίμου πού μάς ἐπέβαλε ἡ Ἑυρωπαϊκή Ἐπιτροπὴ γιά τό Κτηματολόγιο τοῦ κ. Λαλιώτη. Ἄλλο τὰ ὅσα ἐφαρμόθηκαν τότε).

Περίεργη ἐπικοινωνιακή στρατηγική αὐτῆ τοῦ ΠΑΣΟΚ. Ἀρνητική διαφήμιση. Ἐν τάξει. Δέν χτυπάς ὅμως τόν ἀντίπαλο στά ἰσχυρά του σημεῖα. Δύο εἶναι τὰ πολύ ἰσχυρά σημεῖα τῆς Νέας Δημοκρατίας. Ἡ πολύ σημαντική βελτίωση τῆς οἰκονομίας τῆς χώρας καί ὁ Καραμανλῆς. Δέν χτυπάς ἐκεῖ. Ἐπτά σχεδόν στοὺς δέκα (ποσοστό 67%) πολῖτες δηλώνουν, σύμφωνα μέ ἐρευνα τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑυρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, ἐκανοποιημένοι ἀπό τήν καθημερινή τους ζωή. Πείσε τους νά ριμοκανδυνέψουν τή νέα ἀλλαγὴ. Γιά τό δεύτερο πολύ ἰσχυρὸ σημεῖο τῆς Νέας Δημοκρατίας, τό ὁποῖο λέγεται Κώστας Καραμανλῆς, δέν χρειάζεται ἀνάλυση. Εἶναι πανθομολογούμενο.

Τέλος ἀδυναμία τοῦ ΠΑΣΟΚ εἶναι καί τό ὅτι τὰ ὄπλα στά ὁποῖα κυρίως στηρίζεται (ἐννοῶ τὰ τηλεοπτικά κανάλια πού ἔχει θέσει στή διάθεσή του ἡ κρατικοδίαιτη πλουτοκρατία μας) ἔχουν πλέον περιορισμένο βεληνεκές. Στήν ἴδια ἐρευνα τῆς Ἑυρωπαϊκῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας, διαπιστώνεται ὅτι τό 61% τῆς κοινῆς γνώμης εἶναι βαθύτατα δύσπιστοι ἐναντι τῆς τηλεοράσεως. Ἐχει καταστῆ πλήρως ἀναξιόπιστη.

Θά καταλήξω μέ μιά διευκρίνιση. Δέν τὰ ἔγραψα ὅλα αὐτὰ γιά νά κρῖνω ἐκείνους πού ἐσχεδίασαν τήν ἐκλογική στρατηγική τοῦ ΠΑΣΟΚ. Ὅ, π ἔγινε, ἔγινε. Τὰ ἔγραψα γιά νά συμπεράνει ὁ ἀναγνώστης ὅτι ἡ ψήφος δέν εἶναι ἐπιβράβευση ἢ ἀποδοκιμασία μιᾶς κυβερνήσεως ἢ ἐνός κόμματος. Εἶναι ἡ ἐπιλογή κυβερνήσεως, ἢ ὁποῖα θά κατευθύνει τῆ μοῖρα τῆς χώρας καί τήν προσωπική μας κατάσταση τὰ τέσσερα προσεχῆ χρόνια. Ἀποχὴ ἀπό τήν κἀλλη σημαίνει ἀρνηση νά προστατεύσουμε τὰ τοῦ οἴκου μας. Τὰ ἔγραψα καί καταλήγω μέ τῆ βιβλική ρήση: «Μωραίνει Κύριος ὄν βούλεται ἀπολέσαι». Ὁ Κύριος. Ὁ Θεός τῆς Ἑλλάδος.

Προσπαθῶ νά πάρω στά σοβαρά τόν κ. Γιώργο Ἀνδρέα Παπανδρέου ὡς μέλλοντα πρωθυπουργό, χωρίς τίς περισσότερες φορές νά τό καταφέρνω. Συχνότατα παρεμβαίνει κάτι πού δέν σέ ἀφήνει ἀναμάρτητο. Γιατί ἀμάρτημα εἶναι νά ἀντιμετωπίζει κανεὶς μέ ἐλαφρότητα ἕναν ἐν δυνάμει πρωθυπουργό τῆς χώρας του. Ὑπάρχει μιά νότα ἀνωριμότητας. Τῆς 6 Φεβρουαρίου 2004 ἐξ ἀφορμῆς τοῦ χειρισμοῦ τοῦ χαρακτηρισθέντος ὡς σκανδάλου Πάχτα ἔγραφα (τίτλος: Ἀνέτοιμος νά κυβερνήσει): «Καταδίκασε ἀνατολόγητους δέκα ἀνθρώπους, δέκα διαφορετικῆς μεταξύ τους περιπτώσεις, ἰσοπέδωσε καί ἐξουθένωσε ἠθικά δέκα ἀνθρώπους». Ἐκτοτε σέ πάμπολλες ἀποφάσεις του ὑπάρχει ἕνα στοιχεῖο, ἄς τό ποῦμε, ἀπερισκεψίας.

Οἱ «Νεοφιλελεύθεροι» κ.κ. Στ. Μάνος καί Α. Ἀνδριανόπουλος στό ψηφοδέλτιο Ἐπιχειρηματίας τοῦ ΠΑΣΟΚ τό 2004. Ἡ κυρία Μαρία Ματσούκα ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ψηφοδελτίου ΠΑΣΟΚ στίς ἐυρωεκλογές τοῦ ἴδιου ἔτους. Ἡ σύνθεση τοῦ κοινοβουλευτικοῦ Συμβουλίου τοῦ «κινήματος» (ὄλοι παλιοὶ) ὡς ἀνταπόκριση στό αἶτημα «ἀλλάξτε τα ὅλα». Δηλώσεις του ὅπως τὰ πανηγύρια Ἄη Σημοῦ καί τῆς Ἁγίας Ἀγάθης κέντρα τοῦ παγκόσμιου ἐπιστημονικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ὡς πρωθυπουργός «τό μέγαρο Μαξίμου θά τό ἐπισκέπτομαι κάθε τόσο, διότι θά εἶμαι μαζί σας» (Ἀργίνο, 22 Αὐγούστου) «Γ.Α.Π: Μιλᾶμε γιά μιά νέα πόλη, τῆ νέα Ὀλυμπία.../ Δημοσιογράφος: Πρῶτον πόσο θά κοστῖσει καί πού θά τὰ βρεῖτε; /.../ Ἐναν ἀριθμό. / Γ.Α.Π.: Ἀριθμό δέν θά σᾶς πῶ, διότι δέν ἔχουμε» (Συνέντευξη στό Mega, 4 Σεπτεμβρίου). Ἡ διαβεβαίωση στό μήνυμά του ἐπὶ τῆ προκηρῦξει τῶν ἐκλογῶν ὅτι τίς 17 Σεπτεμβρίου ὀρκίζεται ἡ νέα κυβέρνηση τοῦ ΠΑΣΟΚ. Καί ἄλλα πολλά.

Ἔτσι ὁ κόσμος -ἡ ἐντύπωσή μου εἶναι- ἀντιμετώπιζε μέ ἐπιείκεια τήν ἐκ μέρους του περιγραφή τῆς καταστάσεως τῶν Ἑλλήνων ὡς εὐρισκομένων καί μαρτυρούντων σέ ἕναν ἀπό τούς πὺο μαύρους κύκλους τῆς Κολάσεως τοῦ Δάντη. Ἐνῶ περισσότεροι ἀπό δύο στοὺς τρεῖς αἰσθάνονται ἱκανοποιημένοι ἀπό τήν κατάστασή τους. Ὅχι πὺς εἶναι καί παράδεισος. Θά ἦταν ὑπερβολή. (Ἐξ ἄλλου παράδεισοι δέν ὑπάρχουν ἀπ' ὅταν κατέρρευσαν ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση καί ὁ Ἐμβέρ Χότζας). Ἄς ποῦμε Καθαρήριο (γιά ἐξαγισμό ἀπό τὰ συλλογικά ἀμάρτηματα 18 χρόνων καί κάτι).

Τὰ πράγματα ἄρχισαν νά παίρνουν σοβαρή τροπή μέ τήν προεκλογική ὑπόσχεση «ξεκινᾶμε μέ ὄδηγό τό ἀνανεωμένο πρόγραμμα μας». Ὅχι νέο, καινούργιο, ἀλλιώτικο. Ἄπλως ἀνανεωμένο. Ἀνανεῶνω συνώνυμο τοῦ ἀνακαινίζω. Ὑπάρχει λεπτή διάκριση μεταξύ ἀνακαινίζω καί ἀναπαλαιῶνω (Μπαμπινιώτης). Λεπτὴ λοιπὸν ἡ διάκριση. Ἀναπαλαιῶνω. Ἡ πρόσοψη μόνο ἀλλάζει. Ἄρα πρόκειται γιά ἐποισιῶδες ἀλλαγές τοῦ προγράμματος ΠΑΣΟΚ Ἀνδρέα Παπανδρέου. Τό ὁποῖο ἐβούλιαζε τήν ἐλληνική οἰκονομία καί καταχρῶσε τόν Ἑλληνα πολῖτη γιά δύο τουλάχιστον γενιές. Λέω τοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου διότι ἀναβιώνει καί τό ὀλόγκαν ἀλλαγὴ. Νέα ἀλλαγὴ. «Γιατί ἐντὶ γιά μιά καμπάνια τοῦ 21ου αἰῶνα, βλέπω τόν κ. Λαλιώτη σέ ρόλο ἐκπροσώπου καί τόν μεταμοντέρνο κ. Παπανδρέου νά τόν ἔχει καταπιεῖ τό πύο παλιό ἀπό τό παλιό ΠΑΣΟΚ». Στήν «Καθημερινή» τίς 11 Σεπτεμβρίου ὁ διευθυντῆς τῆς κ. Ἀλέξης Παπαγελάς.

Ἀπευθυνόμενος στοὺς πολῖτες: «Στό πρόσωπό σας εἶδα τήν ἀνασφάλεια πού ἐδημιούργησε ἡ Κυβέρνηση Καραμανλῆ. Μέ τό εἰσόδημά σας νά χάνεται ἀπό τό ὑψηλό κόστος ζωῆς. Μέ τήν ἀκρίβεια, μέ τήν ἀνεργία τῶν νέων, μέ τίς συνθήκες δουλειαῖς, μέ τό κόστος τῆς ἐκπαίδευσης καί τῆς υγείας, μέ τὰ προνόμια γιά τούς λίγους καί τὰ βάρη στούς πολλούς» (Ἀργίνο). Πρῶτα δύο γλωσσικές παρατηρήσεις. Ἡ ἀνασφάλεια δέν δημιουργεῖται. Προκαλεῖται, εἶναι ἀποτέλεσμα, συνέπεια. Τό εἰσόδημα νά χάνεται. Ἄρα οἱ Ἕλληνες ζοῦν χωρίς εἰσόδημα. Θαῦμα! Θαῦμα!